

॥ ५१ ॥ अवस्थितमरिमुक्तविधंशपथं पितृपिकः परिपालयेत्कलद्धनं न कुर्वादिपितुसर्वो पितृद्धनं न कुर्वादेवेति सार्धः श्लोकः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

स एनं वाग्भिरुग्राभिस्ततस्पर्षभः ॥ भीमसेन उवाच
 द्रुपदस्य कुले जातः सर्वास्त्रेष्वस्त्रवित्तमः ॥ ५१ ॥ कः क्षत्रियो मम्यमानः प्रेक्षेता रिमवस्थितं ॥
 पितृपुत्रवधं प्राप्य पुमान्कः परिपालयेत् ॥ ५२ ॥ विशेषतस्तु शपथं शपित्वाराजसंसदि ॥ एष वै श्वानर इव समिद्धः स्वेन तेजसा ॥ ५३ ॥ शरचापैध नो द्रोणः
 क्षत्रं दहति तेजसा ॥ पुराकरोति निःशेषां पाण्डवानां मनीकिनीं ॥ ५४ ॥ स्थिताः पश्यन्ते कर्मद्रोणमेव ब्रजाम्यहं ॥ इत्युक्त्वा प्राविश कुद्रोणानीकं दकोदरः ॥
 ५५ ॥ शरैः पूर्णायतोस्तष्टैर्द्रावयंस्तव वाहिनीं ॥ धृष्टद्युम्नोऽपि पांचाल्यः प्रविश्य महतीं चमूं ॥ ५६ ॥ आससादरणे द्रोणं तदासीत्तुमुलं महत् ॥ नैव न स्तादृशं
 युद्धं दृष्टुं पूर्वं न च श्रुतं ॥ ५७ ॥ यथासूर्यो दये राजन्समुत्थिजो भवन्महान् ॥ संसक्तान्येव चाहस्यन् रथं दानिमारिष ॥ ५८ ॥ हतानि च विकीर्णानि शरीराणि श
 रीराणां ॥ केचिदन्यत्र गच्छन्तः पथि चान्यैरुपहृताः ॥ ५९ ॥ विमुखाः पृष्ठतश्चान्येतां द्रुपदं पार्थिवः ॥ तथा संसक्तयुद्धं तदभवद्भृशदारुणं ॥ अथ संस्थागतः सूर्यः
 क्षणेन समपद्यत ॥ ६० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संकुल युद्धे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 संजय उवाच ते तथैव महाराज दशितारणमूर्धनि ॥ संस्थागतं सहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे ॥ १ ॥ उदिते तु सहस्रांशौ तप्तकांचन सप्रभे ॥ प्रकाशितेऽपुलोके
 षु पुनर्युद्धमवर्तत ॥ २ ॥ दंष्ट्रानितत्रयान्यासं संसक्तानि पुरोदयात् ॥ तान्येवाभ्युदिते सूर्ये समसज्जंत भारत ॥ ३ ॥ रथैर्हयाहयैर्नागाः पादातैश्चापिकुंजराः ॥ ह
 यैर्हयाः समाजग्मुः पादाताश्च पदातिभिः ॥ ४ ॥ रथारथैरिभैर्नागास्तथैव भरतर्षभ ॥ संसक्ताश्च विपुक्ताश्च योधाः संन्यपतनरणे ॥ ५ ॥ तेरात्रौ कृतकर्माणां श्रां
 ताः सूर्यस्य तेजसा ॥ क्षुत्पिपासापरीतां गाविसंज्ञाबहवो भवन् ॥ ६ ॥ शंखभेरीमृदंगानां कुंजराणां च गर्जतां ॥ विस्फारितविकृष्टानां कर्मकाणां च कजतां ॥
 ७ ॥ शब्दः समभवद्वाजन्दिविस्मृभरतर्षभ ॥ द्रवतां च पदातीनां शस्त्राणां पलतामपि ॥ ८ ॥ हयानां दृषतां चापिरथानां च निवर्ततां ॥ क्राशतां गर्जतां चैव त
 दासीत्तुमुलं महत् ॥ ९ ॥ विवृद्धस्तुमुलः शब्दो घामगच्छन्महांस्तदा ॥ नाना युधनिरुक्तानां चेष्टामातुरः स्वनः ॥ १० ॥

॥ ५१ ॥ ६० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥
 मित्यर्थः आदित्यसूर्य ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ते तथैवेति सहस्रांशुविकीर्णकरसहस्रं उदेष्यंत